

MIJN STOKPAARDJE

Een passie voor elke dag: de Groninger Meeuwen van Wim Huis

■ Loppersum - Achter het huis van Wim en Aafien Huis ligt een diepe tuin. Wim woont hier al sinds hij twee jaar was: het was ook zijn ouderlijk huis. Zijn ouders hadden een kwekerij en hielden er zo'n tachtig, negentig kippen bij; de eieren waren bestemd voor de verkoop. Voor zijn plezier had hij zelf een partij grasparkieten, maar toen het tijd was voor de militaire dienst is hij met de parkieten gestopt.

En toen werd het anno 2000. Wim en Aafien stopten met de winkel en in de volière van Landgoed Ekenstein, bij Appingedam, ontdekte Aafien de Groninger Meeuwen: landhoenders met een zilverwitte grondkleur. De haan is getooid met een prachtige zwarte staart en de hen is vanaf de hals 'gepeld': wit met kleine zwarte vlekjes. Daarbij is de kleur van hun ogen niet, zoals bij de meeste hoenen, oranje, maar donkerbruin en natuurlijk is ook hun naam bijzonder aansprekend in dit deel van Nederland! Dit moest ze aan Wim vertellen; die zou deze mooie hoenders vast heel leuk vinden! En dat klopte. In een boek over kippenrassen was veel informatie te vinden en via via kreeg Wim ook het adres van Jan van Duyn uit Tjuchem, bestuurslid van de Groninger Meeuwen Club. Het was het begin van een ware passie: voor Groninger Meeuwen! Ooit bleek uit een test op de ambachtsschool dat Wim aanleg had voor timmeren. Welnu, dat klopt, want voor zijn Groninger Meeuwen bouwde hij zelf, zonder bouwtekening, een mooi en degelijk kippenhok van royale afmetingen: drie meter breed en negen meter lang! Het metalen geraamte van de kassen in de achtertuin voorzag hij van gaas, kippengaas dus, en zo creëerde hij ook nog een negen meter lang buitenverblijf. "Ik heb hier wel honderd kuikens gehad!" Die moeten het zeker naar hun zin gehad hebben.

Wat Wim meteen al zo leuk vond aan deze Groninger Meeuwen was hun naam: een echte Groninger naam! De Z.P. (zilverpel, met een zilverwitte grondkleur) is als sinds 1919 een erkend ras. Oorspronkelijk waren deze hoenders er alleen in groot formaat. Later, vanaf 1968, werden ook de krielen als ras erkend. Toch stonden ze er in 1978 niet zo goed voor. De Stichting Zeldzame Huisdieren plaatste ze in de categorie 'uiterst zeldzaam'. Maar in 1980 werd de Groninger Meeuwen Club opgericht en dat bleek hun redding! Behalve de Zilverpel was er sinds 1950 ook al de Goudpel. In 1968 werd deze Groninger Meeuw ook als 'kriel' gefokt. In 1995 kwam er nog een derde kleur bij met de kriel Citroenpel. Het groot formaat Citroenpel verscheen in 2008. Sinds 2000 mag er alleen gefokt worden naar de standaard en die is bepaald door de Bond KLN

(Kleindier Liefhebbers Nederland), vroeger de Nederlandse Hoenderen Dwerghoender Bond. Wim is in 2000 meteen lid geworden van deze bond. In hetzelfde jaar werd hij ook lid van de Groninger Meeuwen Club, waarvan hij sinds 2002 penningmeester is. Daarnaast is hij ook sinds 2002 lid van P.K.V. Fivelingo, de kleindierenvereniging voor Appingedam en omstreken (Vereniging Pluimvee en Konijnen). Want als je wilt deelnemen aan tentoonstellingen en wedstrijden is een lidmaatschap in je directe omgeving verplicht. Bij dit lidmaatschap hoort een fokkerskaart en een uniek fokkersnummer.

Binnen een vereniging met een wedstrijdelement, zoals de Groninger Meeuwen Club, zou je misschien concurrentie verwachten, maar dat is hier beslist niet het geval. Wim: "In deze club zijn we allemaal vrienden en geen concurrenten. We helpen elkaar." En dat komt meer voor, ook op grotere schaal. Als voorbeeld noemt hij de vogelgriep op de Veluwe in december 2016, waarbij alle vogels geruimd moesten worden. "Dan helpen wij onze collega's daar aan nieuwe vogels en broedeieren." Op 5, 6 en 7 januari vond de Noordshow in de TT hallen in Assen plaats: de grootste kleindierenshow van Nederland. In gevallen van vogelgriep moeten er 30 dagen verlopen zijn tussen het laatste ziektegeval en de show. Die dertig dagen werden dit jaar dus niet gehaald en daarom ging de show voor de vogels niet door. Wim: "Eenden en ganzen zijn de grootste verspreiders van vogelgriep, maar bij de gekke koeienziekte in 2007 werden de kleindierententoonstellingen ook afgelast, omdat men dan geen fokkers die ook koeien houden op de tentoonstelling wil hebben." Dat zijn ingrijpende gebeurtenis-

sen voor de deelnemers, die vaak lang naar zo'n show toewerken: "Met de voorbereidingen voor bijvoorbeeld de Noordshow is een club wel een jaar bezig. Fokkers zorgen voor goed materiaal en al een maand van tevoren moet worden aangegeven waar je mee komt: hoeveel stuks, oud of jong, haan of hen en welk ras."

De eieren worden bij de fokkers niet meer door de hennen in het warme stro uitgebroed. Het 'broed' gaat in een broedmachine. Vroeger had Wim zelf zo'n machine, maar nu brengt hij de bevruchte eieren naar een collega fokker. "De Groninger Meeuw wordt haast niet broeds. Toen de club in 1980 werd opgericht was de Groninger Meeuw bijna uitgestorven, terwijl deze kip oorspronkelijk vaak op het boeren erf te vinden was: een mooie kip." Wim noemt Roelof Houwink (1869-1945), die een vierdelig standaardwerk schreef: 'De hoenderrassen in hunne vormen en kleuren', waarin alle kippenrassen voorbij komen. Om een paar te noemen: de Duitse 'Ostfriesse meeuw', het Friese hoen, het Drentse hoen en dus ook de Groninger Meeuw. Houwink was een zogenaamde 'amateur-wetenschapper', zowel op het gebied van erfelijkheidsleer als dat van de pluimveehouderij, maar toch is zijn werk een standaardwerk geworden, waarin overigens in de afgelopen honderd jaar wel wat aanpassingen zijn opgenomen. Een opleiding tot keurmeester neemt dan ook maar liefst drie jaar in beslag en daarin komt veel aan de orde, waaronder voeding en ook erfelijkheidsleer. Ze zijn er nog, gelukkig, de keurmeesters. Want de gemiddelde leeftijd van de liefhebbers neemt gestaag toe. Landelijk telt de Groninger Meeuwen Club, een speciaalclub, zo'n 170 leden, waarvan de meesten hier in het noorden

wonen. Nieuwe leden zijn meestal tussen de 45 en 65 jaar oud. Wim: "Deze club heeft vier jeugdleden (onder de 16 jaar) en in Appingedam zijn het er twee. De jeugd zit achter de PC of op het voetbalveld: het moet van de opa's komen ..." De P.K.V. in Appingedam heeft zestig leden, waarvan een deel konijnenfokker is. Die houden zich dus niet met kippen bezig. De leden die dat wél doen fokken ook niet uitsluitend Groninger Meeuwen. Belangrijk: het is altijd gezellig, "... een vriendenclub!"

Terug naar de Groninger Meeuwen! Eenmaal per week worden de hokken schoongemaakt. Als Wim dat niet zelf kan doen krijgt hij hulp van een collega-fokker. Hygiëne is belangrijk. In de zomer wordt het water twee keer per dag ververs. Uiteraard moet er elke dag gevoerd worden ("Als wij er tijdelijk niet zijn nemen de burens deze taak met plezier over!") en zoals over meer verschillen ook over het voer de meningen van de fokkers. Uiteindelijk heeft iedereen natuurlijk zélf het beste voer! Wim moet er ook om lachen. Hij haalt het voer voor zijn kippen bij een zelf producerende boer en met het resultaat is hij dik tevreden. En leeftijden schatten is bij mensen al moeilijk, laat staan bij kippen. Daarom worden ze bij een leeftijd van ongeveer acht weken geringd en iedere ring heeft een eigen nummer, maat en jaartal. Een kip kán tien jaar worden, maar meestal leven ze veel korter. Wim vertelt van een clublid dat zich afmeldde nadat zijn laatste kip was overleden: op de leeftijd van 16, 17 jaar.

Maar wat is nu het leukste aan het houden van deze mooie kippen? Voor Wim is het de uitdaging: de hoogste score halen, de kip fokken die de standaard het dichtst benadert. Het lukt hem regelmatig; hij heeft een kast vol trofeeën. Overigens zijn er wel vaak discussies; men is het niet altijd eens met de keurmeester van dienst! Die komen uit het hele land. De één is héél secuur, terwijl de ander het wat gemoedelijker houdt bij: "Daar moet je op letten." Dit jaar wordt de jongdierendag gehouden in Arriën bij Ommen op 30 september. Dat betekent eind augustus enten. Het enten van de kippen doet een dierenarts, maar het noteren van ringnummers wordt gedaan door collega-

fokkers, onder auspiciën van een dierenarts, die een stempel en zijn handtekening zet. De tentoonstelling wordt altijd voorafgegaan door een 'jongdierendag', waarop de dieren door een keurmeester worden gekeurd. De fokker heeft dan zelf zijn dieren al geselecteerd: 1. op de kam en de kleur van de ogen en 2. bij de wat oudere dieren op de pelling bij de hennen. Natuurlijk wil je de kippen en hanen op hun mooiste naar de tentoonstelling brengen en dat vraagt om een goede timing. Wim heeft nu zo'n zestien Groninger Meeuwen, met van iedere kleurslag, goudpel en zilverpel, twee hanen. Het broedseizoen komt er weer aan en dan moeten er zestig kuikens geselecteerd en geringd worden. In 2016 waren alle rassen, behalve de krielen, laat met de eieren: het is ook afwachten. Voor dit jaar is maart een goede tijd - dan hoeft er niet te lang verwarmd te

worden. In april is het alweer te laat voor de grote kippen en vooral de hanen; ze moeten natuurlijk op hun mooiste zijn voor de tentoonstelling. Ook heeft de Groninger Meeuwen Club eens in de twee jaar een fokkersdag die door de leden zelf wordt georganiseerd. Wim: "De laatste keer was in Oosteinde, nu in Boskoop. Het is echt een landelijke vereniging! Ook in België, Engeland en Denemarken hebben wij leden, met Groninger roots!"

Het is duidelijk: Wim Huis heeft er zo'n beetje een dagtaak aan, maar wat een voldoening, zo'n toom bijzondere Groninger Meeuwen in je achtertuin!

Tekst: Mimi Prins
Foto: Fred Reiffers

Naam: Wim Huis

Leeftijd: 73 jaar

Woonplaats: Loppersum

Geboren in: Loppersum

Beroep: Gepensioneerd

Wim is getrouwd met Aafien; ze hebben 3 kinderen en 2 kleinkinderen

